

GEERTEBRIEF

Remonstrantse Gemeente Utrecht

Nr. 2 – april 2020

Thema: Hoop doet leven

7

Door te verbinden
kom je in beweging

5

Pasen, hoop en lichaam

8

Op zoek naar bronnen
van hoop

Inhoudsopgave

Van de redactie	2
Kerk in tijden van corona	3
Leesrooster	4
Pasen, hoop en lichaam	5
Hoop is samen doen	6
Door te verbinden kom je in beweging	7
Op zoek naar bronnen van hoop	8
Bespiegelingen over 'Hoop doet leven'	9
Uit de kerkenraad	10
In vuur en vlam. Schrijft u mee?!	10
In memoriam	11
Een eigen geluid over vastentijd	12
Diaconale Geluiden en collectes	13
Agenda	14
Kijk op de wijk	15
Het Vrije lied 2020	15
Adressen en colofon	15
Kerkdiensten	16

Van de redactie

Wie had dit kunnen denken? Dat het thema van de vorige Geertebrief 'Het tij keren' zo snel in volle omvang op ons pad zou komen. De wereldwijde uitbraak van het coronavirus lijkt nu zeker een tij te keren. In haar artikel 'Het tij keren of meestromen' vroeg Alleke Wieringa zich af of het nog in ons gedragsrepertoire zit om om te keren als het niet meer gaat. We moeten nu wel meestromen met een woeste stroom naar een andere kust, naar een andere manier van leven. Het is wonderbaarlijk om te zien hoe we omkeren, hoe we stil vallen, hoe we ons inzetten voor de kwetsbare mensen, hoe we creatief en inventief worden om er het beste van te maken. Het is ook moeilijk om te zien dat mensen zich zorgen maken, angstig zijn of erg eenzaam.

Voor de periode tussen Pasen en Pinksteren staan Bijbelteksten uit het boek Exodus op het leesrooster. Marthe de Vries reikt ons langs de thema's van tora-lezingen morele moed aan in tijden van crisis. Florus Kruyne constateert dat als er niets over is om ons aan vast te houden alleen nog overgave rest. En de vraag hoe we de liefdevolle hoop van Pasen kunnen belichamen.

In gesprek met Iris, Wouter en Wieke komt naar voren dat ieder mens een bron van hoop heeft, dat het erom gaat de hoop levend te houden ook in conflicttijden en – gebieden, dat een crisis narigheid brengt maar tegelijk een stroom op gang brengt van mensen die zich inzetten om anderen te helpen. Op onze uitnodiging in de vorige Geertebrief om een bespiegeling te wijden aan het thema 'Hoop doet leven' ontvingen wij een aantal ontroerende stukjes.

Ruim voor de beperkende coronamaatregelen hoorden we eigen geluiden van enkele mensen over de invulling van hun veertigdagentijd. Dat het een heel bijzondere vastentijd zou worden, konden we toen nog niet vermoeden.

Moge deze bijzondere tijd ons het vertrouwen geven in onderlinge verbondenheid, waarin we op andere manieren dan we gewend zijn verbinding zoeken met elkaar. Wij wensen dat de hoop van Pasen en de regenboog (op het voorblad) als universeel symbool van hoop als balsem voor onze ziel mag zijn.

Trudy Schreuder Goedheijt, eindredacteur

NB: Het merendeel van de artikelen is geschreven toen er nog geen sprake was van beperkende maatregelen.

Kerk in tijden van corona

Alle dingen zijn radicaal veranderd: wat tot eergisteren gewoon was staat nu op z'n kop. Je wordt er onrustig van, je loopt tegen zaken op die op eens niet meer kunnen of je maakt je zorgen over mensen die ziek geworden zijn.

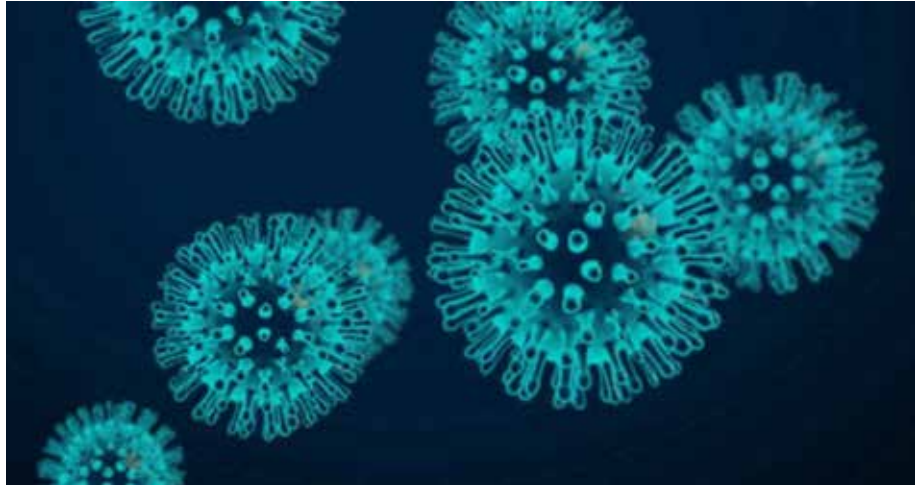
De zorgen om het corona-virus, het leven in tijden van sociale onthouding hebben ook gevolgen voor de manier waarop wij kerk zijn. Juist nu hebben we behoefte aan steun en contact, aan inspiratie.

Alle oude vormen die wij als kerkelijke gemeenschap tot onze beschikking hadden volstaan niet meer. Dat vraagt grote creativiteit om nieuwe vormen te vinden. En die creativiteit is er gelukkig volop in onze gemeente!

Diensten, podcast

De digitale wereld biedt in deze dagen een onmisbaar venster op de wereld en op elkaar, ook voor de kerk. De website van de gemeente en onze facebookpagina zullen de komende tijd verschillende mogelijkheden bieden om mee te leven, mee te denken en mee te vieren.

De diensten worden nu uitgezonden via de Geerteradio. Iedere zondag om 10.30

uur komen wij in de lucht met een dienst. De link naar de Geerteradio kunt u vinden via de website van onze gemeente, <https://utrecht.remonstranten.nl/>. Daar staat de link naar de radio.

Daar staat ook de link naar de tweede digitale vorm waarin wij u kunnen bereiken: de podcast. Met regelmaat proberen wij een nieuwe podcast te maken.

Tot slot kunt u iedere week via het youtube kanaal van de remonstranten een dienst volgen die in een van onze gemeenten is opgenomen. Een heel mooie gelegenheid om al die verschillende remonstrantse

kleuren en smaken te ervaren.

Met Pasen zal de dienst van de Geertekerk worden uitgezonden!

Pastoraat

Het persoonlijk contact is moeilijker, zeker ook voor hen die geen computer en geen internet hebben. Gelukkig is er ook nog de telefoon! Als predikantenteam hebben wij regelmatig contact met de contactleden om zo goed voeling te houden met de mensen in de wijk. De lopende pastorale contacten zetten wij via de telefoon voort.

Telefonisch spreekuur

Wij kunnen ons voorstellen dat deze tijd veel van u vraagt en dat u tegen dingen aanloopt, bezorgd bent. Om onze bereikbaarheid te vergroten hebben wij een telefonisch spreekuur ingericht:

- ds. Alleke Wieringa, 06-29450705; iedere werkdag van 10.00 - 11.00 uur.

- ds. Marthe de Vries, 06-22325913; iedere werkdag van 10.00 - 11.00 uur.

Ds. Florus Kruijne is tot 2 april met studieverlof, maar daarna ook weer bereikbaar.

Voor noodgevallen zijn wij natuurlijk ook op andere momenten bereikbaar.

U kunt natuurlijk ook een afspraak maken voor een telefonisch gesprek.

Het predikantenteam, Alleke Wieringa, Marthe de Vries en Florus Kruijne

Exodus

Op de zondagen tussen Pasen en Pinksteren laten we ons leiden door de verhalen van het boek Exodus, het boek van de bevrijding. We doen dit aan de hand van het commentaar van Jonathan Sacks*, emeritus-opperrabbin van Groot-Brittannië.

Hij begint met de woorden van een oude rebbe: “Wij moeten leven met de tijd.” De rebbe doelde op het oude parasjat hasjavoea, de wekelijkse tora-lezingen. Het is het ritme van de lezingen dat het joodse jaar bepaalt, overal ter wereld. Een ritme waarin zowel het cyclische als het lineaire element van de tijd met elkaar verbonden zijn. Het cyclische in de jaargetijden en de feesten die telkens terugkeren. Het lineaire in de verhalen van de geschiedenis die voortgaan in de tijd, van wat was en wat nog zal komen. Het is als een fuga, zo zegt Sacks, waarin deze twee thema's, het lineaire en het cyclische, tijd en eeuwigheid, voortdurend terugkeren, elkaar omspelen.

Een herkenbaar beeld, dat in deze verwarrende tijden sterker naar voren komt dan ooit. Terwijl we ongekende dingen meemaken, een crisis van een omvang en in een vorm die zich nog niet eerder heeft laten kennen, wordt het ondertussen gewoon weer lente, botten de bomen uit en kleuren de narcissen de velden geel.

Voor zijn lezing van Exodus volgt Sacks de parasja, de elf wekelijkse lezingen in de synagoge. Ik geef hier de verschillende delen aan. Waarbij het aan de predikant is om een keuze uit een van de aangegeven tekstgedeelten te maken. Zeker in deze tijd, waarin we niet precies weten hoe de diensten zullen gaan (kunnen we weer samenkomen of zoeken we naar andere vormen), is het goed om enige vrijheid van handelen te hebben.

Tussen Pasen en Pinksteren zijn de eerste vier delen aan de beurt:

I Sjemot – namen, 19 april - Exodus 1:1 - 6:1

Hier begint, zo zegt Sacks, het drama dat het joodse volk zal maken tot wie ze zijn. Sacks voert vier vrouwen op die een cruciale rol in het verhaal spelen: Sifra en Pua, de vroedvrouwen die weigeren om het gebod van de farao uit te voeren om alle joodse jongetjes te doden. Verder Mirjam, de zus van Mozes die hem in het mandje stopt. En de dochter van de farao die hem uit het water haalt. Ze staan ieder op hun manier voor morele moed in tijden van crisis.

II Waëra – Ik ben verschenen, 26 april - Exodus 6:2 – 9:35

De verhalen over de plagen die de Egyptenaren treffen, worden ingeleid door een tekst waarin Mozes opnieuw geroepen wordt: “Ik ben de Heer, ik ben aan Abraham, Izaäk en Jakob verschenen als God, de Ontzagwekkende, maar onder mijn naam Heer, was ik niet aan hen bekend.” Voor Sacks wordt hier een belangrijke

omslag tussen Genesis en Exodus aangegeven. De verhalen van Genesis waren de verhalen van een familie, van Abraham, Izaäk en Jakob. In Exodus wordt het een verhaal van een volk. In Exodus laat God zich kennen als Hasjeem, de vierletternaam die niet uitgesproken wordt. God die er zal zijn zoals hij er zal zijn, een God die handelt in de geschiedenis en zijn beloften vervuld. In de antieke wereld geloofde men dat niets echt veranderde. Met deze openbaring en deze visie op God, geloofden de Israëlieten dat er wel degelijk iets veranderde. Dat wij kunnen uittrekken uit het slavenhuis, op weg naar het beloofde land.

III Bo – kom, 3 mei - Exodus 10:1 – 13:16

In deze lezingen staat de mooie zin, dat wij onze kinderen moeten vertellen: “Zo gedenk ik wat de Heer voor mij heeft gedaan toen ik wegtrok uit Egypte (Ex. 13:8)”. Om goed met vrijheid om te gaan zijn er drie instituties nodig: ouderschap, onderwijs en herinnering. Ware vrijheid is het vermogen om onszelf te beheersen zonder dat anderen dat hoeven te doen. Zonder vrijwillige aanvaarding van een reeks morele of ethische regels wordt vrijheid vrijblijvendheid en de samenleving een strijdperk van instincten en begeerten. Woorden die ook in deze tijd ineens ongelooflijk actueel zijn!

IV Besjalach – toen liet vertrekken

10 mei - Exodus 13:17 – 17:16

Het verhaal van de wonderbaarlijke doortocht door de Rietzee. Hier maken we kennis met de prachtige en diepe manier van joods exegetiseren. Het verhaal van de doortocht wordt twee keer verteld. De eerste keer als een natuurverschijnsel (Ex. 14: 22.28-29), de tweede keer als een bovennatuurlijk ingrijpen (Ex. 15:8). Zo wordt aangegeven dat er soms ingrijpende gebeurtenissen zijn waarbij we het gevoel hebben dat we aangesproken worden door iets dat door de geschiedenis heen breekt. Het aardige van deze tekst is dat er niet voor het een of het ander wordt gekozen: we kunnen het gewoon als natuurfenomeen zien, of als een bijzondere openbaring.

Marthe de Vries

* Jonathan Sacks, Exodus, boek van de bevrijding, Skandalon 2019

Pasen, hoop en lichaam

‘Eén woord van bemoediging kan de toekomst veranderen.’ Zo begint een hoofdstukje uit het boek van Haemin Sunim, een Koreaanse monnik.

Wanneer hij vertelt over zijn jeugd dat hij onverwacht van zijn onderwijzeres te horen krijgt hoe zij van harte in hem en zijn mogelijkheden gelooft. Terwijl hij zichzelf ziet als een onopvallend en middelmatig iemand. Dat vertrouwen in hem gesteld, die belofte over wie hij wezenlijk is, geeft hem een geweldige impuls en motivatie. Het maakt de hoop in hem wakker.

Zo zijn er bij velen van ons van die zinnen die met je meegaan, ooit uitgesproken door iemand die iets in je zag, als een aanmoediging. En als een besef van dat het toch nog niet zo slecht met me gesteld is. Ik ben het waard.

Met en zonder hoop

Het is bijzonder om te zien en mee te maken wat hoop met ons doet. De geest komt helemaal tot leven als de hoop zijn intrede doet. Ik zie dat wekelijks in het ziekenhuis. En ook wat de afwezigheid van hoop met ons kan doen. De geest zakt helemaal in, mensen beginnen te kwijnen. Ze kunnen zelfs overlijden ten gevolge van de afwezigheid van hoop, hopeloosheid dus.

Ook bij de mensen rondom Jezus, na zijn kruisdood was dát het gevoel: het is afgelopen, het is hopeloos. Waarbij de schuld- en schaamtegevoelens kwamen. Er was niets om zich aan vast te houden.

Vooruitgang

Ik denk dan ook aan mensen die geen tekenen zien van vooruitgang, eigenlijk alleen maar stapjes terug doen door nieuwe complicaties. Of ‘stabiel slecht’ eraan toe zijn, ook zo’n hopeloze uitdrukking. Er is bijna niets moeilijker te verdragen voor ons mensen dan geen tekenen van vooruitgang te zien en in onzekerheid te verkeren. Niets te hebben om zich aan vast te houden.

Met Jezus die geen uitweg ziet, met de

mensen om Jezus heen die geen greep hebben op de gebeurtenissen zijn we verbonden in de dagen voor Pasen. En in één adem met de hongerende kinderen in Jemen en hun ouders, de langdurig gevangenen en gegijzelden, de vluchtelingen op Lesbos, met allen die een slepende en slopende ziekte hebben, allen die een kind of geliefde hebben verloren. En niet weten hoelang de beproeving duurt.

Waar we wat aan kunnen doen, daar moeten we onze verantwoordelijkheid nemen. En soms moeten we ook erkennen dat iets niet te verhelpen valt. Maar laten we dat niet te snel zeggen.

Geen ontsnapping

In geestelijk opzicht is er in elk geval een moment waarop elke hoop op een uitweg de bodem wordt ingeslagen. No escape. Zo treffend verwoord in het Zen raadsel: ‘Als je nergens meer kunt staan, waar sta je dan?’ Je kunt je dan alleen maar overgeven. Er is niets om je nog aan vast te klampen. Waar je dan uitkomt is een raadsel. En wat anderen ook roepen of wat de traditie ons ook voorhoudt aan vertrouwen en hoop, je zult zelf die beweging, die sprong moeten wagen.

Makkelijk gezegd allemaal vanuit m’n comfortabele stoel, met een dak boven het hoofd en in een aangename temperatuur. Je zal maar middenin die houvasteloosheid zitten. Voor de een is dat afschuwelijk, in het ongewisse zijn en zonder controle. Voor een ander is dat wat minder moeilijk. Ik heb natuurlijk verschillende mensen voor ogen.

Overgave

De beweging van het Paasverhaal, Jezus lijdensweg en opstanding, is die van het verliezen van de hoop dat er een uitweg zou zijn waar geen uitweg is, én de overgave. Die beweging maken we mee. Het opgeven van ons eindeloze verzet tegen het onafwendbare en onoplosbare. Het opgeven van valse hoop. En de overgave.

Wat gebeurt er dan als we ons overgeven, waar val je in, waar kom je in terecht? Na de val is er iets dat zich toont, iets onvoor-

waardelijks, volkomen betrouwbaar. Maar dán pas erfahrbaar. Dan kun je je voegen in die lange rij van mensen die ons hierin zijn voorgegaan, waaronder Jezus, in wie het Licht zich groot en wijs onthulde, na zijn val, na zijn overgave. Eén straal van dat Licht in ons bestaan is voldoende om de hoop wakker te maken en nooit meer te vergeten.

Zowel wanneer we stijgen als wanneer we omhoog vallen, worden we gekoesterd in dezelfde kostbare liefde

(Julian of Norwich, mystica, 14e eeuw).

Wat mij betreft is dit de laatste waarheid en onze enige hoop. En is dat hetgeen Jezus ervaren heeft toen hij zich overgaf, het opgenomen worden in die allesomvattende Liefde.

Lichaam

Misschien is deze waarheid van Pasen wel te groot om in één keer te bevatten en is het ondergrond en achtergrond. En moet dat grote wat kleiner gesneden worden. Zoals die onderwijzeres die haar vertrouwen in dat onzekere jongetje uitspreekt en daarmee die liefdevolle hoop belichaamt op dat unieke moment.

Pasen komt dan ineens heel dichtbij. Zo dichtbij dat wij er ook iets mee kunnen. Elke keer weer de vernieuwing van een diepgaande intentie, hoe kan ik liefdevolle hoop belichamen, tot in het kleinste gebaar van groeten, welkom heten, het hart laten spreken op zoveel manieren, niemand opgeven, zoals niemand wordt opgegeven. Ja ieder van ons gekoesterd wordt in dezelfde kostbare liefde.

Zalig Pasen!

Florus Kruyne

Hoop is samen doen

Via de Vrijzinnig Christelijke Jeugd Centrale (VCJC) en vervolgens de Vrijzinnig Christelijke Studenten Bond (VCSB) kwam Iris Wevers-Prijs in 'de geheimzinnige wereld van de gelovigen'. Het was de wereld van haar oma, maar die wereld kende ze niet van huis uit, behalve dat de (inwonende) oma er deel van was. Na een studie biologie en vier jaar ontwikkelingswerk in Tanzania keerde ze met haar partner (die ze via de VCSB kende) terug naar Utrecht. In 1986 werd ze vriend van de Geertekerk. In 2007 ("daar heb ik dus echt veel tijd voor genomen") werd ze lid.

Over grenzen

Eind tachtiger jaren, net na de val van de muur, kreeg ze contact met een familie uit de partnergemeente van de Geertekerk in Oost-Duitsland (Langebrück). "Voor mij was het een ontdekking dat er in Duitsland ook veel geleden was door vluchtelingen uit Silezië. Ik had daar op school nooit iets over geleerd. Zo leer je anders kijken. Ook ouderen van hier en daar kwamen met elkaar in gesprek over (politieke) scheidslijnen heen. Ik vond het een prachtig, hoopvol project. Ook goed dat het partnerschap officieel is beëindigd toen het daar tijd voor was."

Vrede

"Ik werd gevraagd voor wat nu 'Geloof en Samenleving' heet. Dat is, zeg maar, de diaconie van de landelijke remonstranten. Zo kwam ik in een groep die zich met vredesvraagstukken bezighield en contacten onderhield met heel veel organisaties die zich overal ter wereld inzetten voor vrede. Een studiedag over Israël en Palestina was het begin van mijn persoonlijke betrokkenheid bij initiatieven die in deze voortdurende conflictsituatie iets van vrede, dialoog en hoop willen brengen en bewaren. Het zijn geweldloze groepen die geen haat verspreiden, maar de hoop levend houden. Ze doen dat niet alleen, maar met steun-

groepen om hen heen uit veel verschillende landen."

Keerpunt

Voor Iris vormde, na de studiedag, het samenstellen van het boekje 'Israël en de Palestijnen, een asymmetrisch conflict' het vervolg van haar betrokkenheid. Het boekje werd een coproductie van PAX en de remonstranten. Ze leerde vervolgens de werkgroep Keerpunt kennen. Deze bestond uit predikanten (PKN) die, met veel specialistische kennis en eigen ervaring in het land, het conflict volgden en meewerkten aan initiatieven van dialoog en vrede. Ze ging mee op reizen in 2010 en 2014. Het liet haar nooit meer los.

Het meest indringende van de reizen waren de dagelijkse moeiten als gevolg van de bezetting door het Israëlische leger: het tekort aan schoon drinkwater, landonteigeningen, kolonistenwegen en de checkpoints.

Tent of Nations

Door de eerste reis leerde ze Meta Floor kennen en via haar ook Tent of Nations, een agrarisch cultuur- en educatiecentrum dat is gestart door een Palestijns-christelijke boerenfamilie. De familie heeft grond in eigendom ten zuiden van Bethlehem en voortdurend dreigt landonteigening. Onder het motto 'Wij weigeren vijanden te zijn' proberen zij hun bedrijf – en daarmee hoop voor de toekomst – te behouden. De boerderij, en alle activiteiten daaromheen, zetten ze daartoe in. Dankzij Meta kwam er een vriendenbeweging in Nederland (Stichting Vrienden van Tent of Nations Nederland) die onlangs op een landelijke dag ongeveer tweehonderd mensen op de been bracht.

Bethlehem in Brabant

Een ander initiatief komt van Toine van Teeffelen die als antropoloog onderzoek deed in Bethlehem. Daar trouwde en vervolgens betrokken raakte bij het Arab Educational Institute, een Palestijnse stichting.

Toen in de jaren '80 scholen gesloten werden, begon deze club met huiskameronderwijs. Nu wordt er les gegeven op scholen over verzoening en weerbaarheid. In zijn geboorteplaats in Brabant werd een steunorganisatie opgericht: Friends of Young Bethlehem. De kracht van Toine is volgens Iris dat hij de gevolgen van de bezetting in Bethlehem waarneemt, scherpe analyses maakt en deze deelt met betrokkenen over de hele wereld. Hij signaleert 'een sluipend proces van annexatie'.

Land

Schokkend vond Iris het bezoek aan een nederzetting van Israëlische kolonisten. "De voorzitter vertelde dat de leden van zijn gemeenschap dit dorp hadden gebouwd, omdat God hun de opdracht had gegeven dit land te beheren. Dat er al andere mensen bleken te wonen telde niet. Ook voor veel christenen wereldwijd (met name in orthodoxe en evangelicale kring) is de 'landtheologie' dominant", aldus Iris. Volgens die interpretatie van de Bijbel heeft God het land beloofd aan Israël en is het dus terecht dat Palestijnen geen recht hebben op land.

Palestijnse christenen verenigden zich in

Lees verder op pagina 9 rechtsonder.

Door te verbinden kom je in beweging

“Hoop is voor mij verbonden met energie. Met licht en perspectief. Als er energie en licht is, dan kun je vooruit blijven kijken. Ik weet mij geraakt en verbonden met licht. In de gemeente wordt mijn hoop gesterkt als ik anderen ontmoet die vanuit beweging zich willen inzetten voor een betere wereld. Ook hun licht laten stralen.”

Wouter loopt nu tien jaar rond in de Geertekerk. Sinds een jaar is hij lid en actief als hulpkoster. En hij zingt in het kamerkoor. Het thema ‘Hoop doet leven’ komt hij geregeld tegen in zijn werk als traumatherapeut. “Het is de moed van mensen om stil te staan in het moment, verbinding te maken met hun lijf en met pijn en moeite ruimte te geven aan wat wil zijn. Als mensen dat kunnen ontmoeten en ruimte kunnen geven, komt langzaam het authentieke van de mensen weer boven drijven. Getuige zijn van die ontwikkeling bij een mens geeft mij hoop.”

Hoop en wanhoop

“Als ik het over hoop heb, heb ik het ook over wanhoop. Blijheid en depressie zijn allebei in mij aanwezig. Ik kan heel dual zien, dat er twee kanten zijn. Hoop kan niet bestaan zonder wanhoop. In mijn werk heb ik steevast een instelling dat er hoop is. Dat er altijd de mogelijkheid is voor ontwikkeling, als er een ruimte van veiligheid wordt geboden. Dan kan liefde zijn werk doen. In mijn praktijk zie ik regelmatig mensen die slachtoffer zijn geweest van misbruik. Dat zij tijdens hun eigen herstelproces hun ervaringen delen via blogs met anderen, zodat die mee kunnen ontwikkelen. Of dat zij binnen organisaties hun verhaal vertellen om daaruit lessen te trekken. Dat geeft mij hoop. Ik ben dankbaar dat ik hen door hun

dal mag begeleiden naar een plek, waar ze hun kracht vinden om ook andere mensen verder te helpen. De Dalai Lama en Desmond Tutu zeggen in *The Book of Joy*: ‘Een ramp brengt veel narigheid, maar tegelijkertijd komt er een stroom op gang van mensen die geld gaan geven of bereid zijn om zich in te zetten om anderen te helpen.’ Ik vind dat een hoopvolle boodschap.”

“Tegelijk ken ik het gevoel van wanhoop, van verdriet en machteloosheid, als ik bijvoorbeeld zie hoe wij met de natuur omgaan. Dat we weinig bereid zijn om iets van ons comfort op te geven. Dat we niet lijken te leren van het verleden. De hoop vind ik dan weer terug bij de jonge generatie, die protesteert en in actie komt. In initiatieven om de oceaan van plastic te zuiveren. In Indonesië heb ik gesnorkeld tussen het plastic. Toen stelde ik mezelf de vraag: ga ik genieten van de vissen of het plastic opruimen? Ik ben het plastic gaan opruimen, waarbij ik tussendoor wel genoot van de schoonheid van de vissen. Tijdens het hardlopen pluk ik het plastic op dat ik op straat tegenkom. Ik ben een ‘plogger’. Ik weet dat dit het grotere probleem niet oplost, maar dit is wat ik kan doen en ik kan het doen met plezier.”

Licht en perspectief

In de Geertekerk word ik getroffen door de open houding voor ontmoeting. Daar

zit, naast het ontmoeten van de bron van Liefde en Licht, het hart van de gemeenschap. Dat er een grote groep mensen is, die er een soort van kunst van maakt om de juiste woorden te noemen vanuit een open benadering. Dat geeft licht en perspectief. Het is ook fijn via woorden te kunnen horen dat andere mensen met dezelfde dingen stoeien als jij. Het wordt lichter als je samen iets kunt dragen, door je met elkaar te verbinden en elkaar tot beweging aan te zetten. Ik geloof dat we allemaal een uniek steentje van liefde hebben dat we kunnen bijdragen. Heel soms is er een kerkdienst waar ik niet echt iets uit kan halen, maar dan komt de zon door de glas-in-loodramen heen en word ik geraakt door het licht. Het reflecteert iets in mij van lichtheid. Van hoop en perspectief.”

Verbinding en beweging

“Ik ben een diepgraver. Altijd geneigd om te kijken naar de onderlagen. Te onderzoeken wat er werkelijk aan de hand is. Mijn vrouw kan mij goed in de wereld van de hoop brengen. Zij is de vogel, die luchtigheid, vrolijkheid en licht brengt. ‘Let it shine, let it shine to show my love’ (Sam Cooke). Waar ik primair neig de sombere kant te zien, biedt zij positieve lichtvoetigheid. Toen we op Bali naar de dolfijnen wilden gaan kijken, wilde ik eerst niet mee. ‘Laat ze gewoon zwemmen.’ Mijn vrouw overtuigde mij om toch te gaan. We moesten allebei een traantje wegpinken toen we de eerste dolfijn zagen springen. Later toen we het hadden over projecten om dolfijnen te beschermen, zei mijn vrouw tegen me: ‘Zie je wel? Door je ermee te verbinden kom je in beweging.’”

“Als vader in de dop hoop ik dat mijn kind zich kan verbinden met licht, energie en liefde. Dat hij de ruimte krijgt om te bloeien en gewoon te zijn. Dat hij zijn eigen licht oppakt en kan laten stralen. Het lijkt mij heel mooi om zo’n kleintje wegwijs te maken in alle dingen van het leven en de natuur en me tegelijkertijd te laten meenemen door de wereld vanuit zijn ogen te zien. Open te zijn en met elkaar te delen.”

Gerard van den Berg

Op zoek naar bronnen van hoop

In het Domcafé spreek ik met Wieke de Wolff, werkzaam als straatpastor in Utrecht, om het thema 'hoop doet leven' te verkennen. Wieke draagt kleding in de kleuren van het Straatpastoraat: rood = aarde, blauw = hemel en waar deze twee elkaar treffen = paars. Ze antwoordt kernachtig op mijn vraag wat ze doet als straatpastor: "Ik trek op met mensen die dak- en thuisloos zijn, in het vertrouwen dat ik de hoop die in mij is, kan delen."

Donker en licht

Hoop is voor haar 'uitreiken naar', hoop heeft veel met vertrouwen te maken, vindt ze. "Hoe donker het ook is, het zal ook wel weer eens licht worden." Wieke vertelt: "Bij mijn eindexamen van de middelbare school zei de docent Nederlands: 'Het donker kan verbroken worden door een straal licht. Het omgekeerde is nog nooit vertoond'. Dat heb ik altijd meegenomen, dat zelfs in een put het licht tot op de bodem kan reiken."

Wieke vindt 'hoop doet leven' een mooi thema. "In mijn tienertijd was 'hoop doet leven' mijn motto. Ik leefde in verschillende werelden – die van de kerk, van school, van een vriendengroep die weinig bezig was met geloof. Ik voelde me verscheurd door die verschillende leefwerelden met verschillende overtuigingen. Mijn hoop was: Ooit kan ik het heft in eigen handen nemen en zélf mijn leven vorm geven!"

Bronnen

"In mijn werk als straatpastor gaat het ook om 'hoop die doet leven', het gaat om vertrouwen dat verdriet en ellende niet het enige is. Binnen het Straatpastoraat focussen we niet op wat níet goed gaat, maar op dingen die wél goed gaan, we zijn positief gericht. Ik ga met mensen op zoek naar antwoorden op de vragen: waar zijn je bronnen, wat geeft je moed om verder te gaan?"

Wieke stroomt over van verhalen, verhalen van allerlei mensen die ze tegenkomt in

haar werk. En overal ziet ze hoop en bronnen van hoop. Een vrouw met psychische klachten: haar bron van hoop en kracht zijn haar kinderen. Over euthanasie in de psychiatrie zegt deze vrouw: 'Dat zou ik nooit doen, want mijn kinderen hebben geen vader die naar hen omkijkt. Dus ik moet er zijn voor mijn kinderen!' Of de krachtbron van een man die trommelt op straat. 'Mijn bron van hoop is dat ik opsta en dan die dag met mensen in gesprek raak.'

Een veilige plek

Wieke vertelt over een hoopvol initiatief van een jonge geestelijk verzorgster die het aandurfde om een gespreksgroep te beginnen bij Herstart, inloophuis aan de Nieuwe Gracht 92. Een gespreksgroep diep achter in het pand, waar een straal licht komt. Er is een kaars, er zijn koekjes, en er is een thema. Mensen kunnen op een vaste tijd aanschuiven bij de tafel. De deur blijft op een kier staan. Mensen komen binnen in het inloophuis met een hoop gedoe, hun leven kan zo bij de dag zijn, zo chaotisch en vol sores. Hier komen ze aan tafel zitten en 'alles waarover gesproken wordt, blijft hier en in ons hart' is de afspraak. Zo is de gespreksgroep een veilige plek.

Vandaag was het thema 'heilig'. Iemand zei: 'Mijn moeder, die is heilig' Waarom? 'Omdat ze me onvoorwaardelijke liefde geeft.' En een ander: 'My mother is my queen' Je krijgt liefde en je gééft liefde aan anderen.

Wieke: "Dat vind ik een teken van hoop, dat je op een plek waar zoveel onrust is een gespreksgroep begint. Daarmee geef je aan dat je er op vertrouwt dat dat mogelijk is op die plaats."

Dakloos of thuisloos

Gevraagd naar het verschil tussen *dakloos* en *thuisloos*. Daklozen zijn mensen zonder vaste woon- of verblijfplaats. Thuisloos wil zeggen een mentale staat, mensen die zich lastig ergens thuis kunnen voelen. In inloophuizen komen veel mensen die thuisloos maar niet altijd dakloos zijn. Ze lopen met hun ziel onder hun arm. Het is een heel gemêleerde groep mensen uit alle sociale lagen van de bevolking. Hebben de meeste mensen die je tegenkomt, een bron van hoop?

Wieke: "Ja, bij de inloop van het Straatpastoraat en bij Herstart zeker. Voor mensen in het hostel is dat moeilijk te zeggen, daar komt ook meer verslavingsproblematiek voor. Mensen die gevangen zitten in een verslaving. Dat is complexer." Als mensen na een tijd op straat geleefd te hebben weer een dak boven hun hoofd hebben, kijken ze op een andere manier terug op hun 'dakloze tijd'. Ze kijken anders vanuit hun nieuwe wereld. En soms zetten ze zich actief in om daklozen te ondersteunen. Een voorbeeld daarvan is zakenman Fred Smit die dakloos was en de Stichting Rechtop oprichtte: www.rechtop.org.

Kerken

Onlangs werd er in de Geertekerk gecollecteerd voor het Straatpastoraat. Wieke was aanwezig en gaf een toelichting op de collecte. Ze vindt het goed dat kerken het Straatpastoraat ondersteunen. "Als kerken ergens moeten zijn, dan is 't wel op straat, bij de mensen in de meest kwetsbare posities." Voor mensen op straat is geloof in God soms ook een bron van hoop. Iemand zei laatst: 'God weet het' Of een ander: 'Mijn vader was er nooit, dus ik ben blij dat God er is' Mensen komen ook naar de

Lees verder op pagina 14, rechterkolom.

Bespiegelingen over 'Hoop doet leven'

In de vorige Geertebrief nodigden wij u uit om een korte persoonlijke bespiegeling te wijden aan het thema 'Hoop doet leven'. Daar reageerde een aantal mensen op met onderstaande bespiegelingen:

Arja Hamburger:

Pasen is voor mij het feest van het leven dat telkens opnieuw begint. Ik heb inmiddels zes kleinkinderen; twee werden de afgelopen maanden geboren. Dat brengt veel vreugde. Kinderen zijn voor mij het bewijs van dat doorgaande en zich vernieuwende leven. Ik ben benieuwd hoe het hun vergaat, hoe zij zich ontwikkelen in deze veranderende wereld en hoe zij vertrouwen houden.

Het hebben van kleinkinderen maakt me ook angstig. De wereld kent grote problemen zoals klimaatverandering, gewelddadig fundamentalisme, ongelijkheid. Ik zie dat mijn kinderen vertrouwen hebben en kansen zien voor de wereld en de mensen. Dat geeft mij, naast de bezorgdheid, ook vertrouwen.

De gedachte aan Pasen als teken dat de dood niet overwint en dat er steeds weer een nieuw begin mogelijk is, helpt mij te hopen op een wereld waar mijn kleinkinderen zich thuis voelen en een plek vinden.

Joop Uppelschoten:

Hoop, (schreef Vaclav Havel) is niet hetzelfde als optimisme; evenmin de overtuiging dat iets goed zal aflopen. Het is de zekerheid dat iets zinvol is, onafhankelijk van de afloop, onafhankelijk van het resultaat.

Deze woorden zijn opvallend in ons huis zichtbaar. Jarenlang was het woord 'hoop' voor mij nauwelijks meer dan een soort van meubelstuk. Resultaat: ja, succes: ja, optimisme: ja, maar hoop? Wat moet je ermee? Niet te meten, positief noch negatief. Totdat ik de bovenstaande tekst op een gegeven moment bewust ben gaan lezen. Ik realiseerde mij toen dat hoop eigenlijk verbonden is met liefde, voor jezelf en voor anderen. Ik denk dat het kenmerk van

de meest diepgaande gevoelens bij de mens is dat je er moeilijk woorden aan kunt geven. Daarom ben ik Vaclav Havel dankbaar voor de prachtige woorden die hij er aan heeft gegeven.

foto Gert Westerveld

Piet van Leeuwen:

Sterven met hoop

Er verbleef iemand in het hospice die ons steeds weer verraste met zijn onafgebroken stralende humeur. Tijdens mijn dagelijkse ronde vroeg ik hem op een dag: "Hoe komt het toch dat u zo vrolijk en optimistisch bent, terwijl u niet lang meer te leven hebt?". "Dat komt door mijn vrouw. Zij is vorig jaar overleden en ik ben ontzettend blij dat ik nu snel weer bij haar zal zijn". Stille. Ik dacht hem te begrijpen. Maar hij vervolgde: "Mijn vrouw was altijd bezig met handwerken. Maar op het laatst lukte dat niet meer. Haar laatste breiwerkje ligt onafgemaakt bij mij thuis. En nu komt het." Met een ondeugend soort vrolijkheid kwam de aap uit de mouw: "Ik heb mijn zonen laten beloven dat ze dat breiwerkje bij mij in de kist leggen. Ik zie haar blijde gezicht al voor me! Kunt u zich voorstellen hoe ik verlang naar die grote dag?". Hij overleed met een, voor ons veelbetekenende, glimlach. Het breiwerk is meegegaan in de kist.

Ingrid Achterberg:

In januari ben ik moeder geworden van een lieve en gezonde dochter. De liefde die ik voor haar voel is overweldigend, maar dit zorgt er ook voor dat ik me erg kwetsbaar voel. Ik wil haar beschermen tegen pijn en verdriet en vraag me bezorgd af in wat voor wereld ze zal opgroeien. Door alle negatieve nieuwsberichten zou je je hoop op een betere wereld makkelijk kunnen verliezen.

Ik voelde me daarom erg aangesproken door deze regels (uit een nummer van zanger Will Tura):

Er straalt hoop, hoop om te leven

In de ogen van ieder kind

Het woord 'hoop' is voor mij synoniem aan het woord 'licht'. Door verdrietige gebeurtenissen in het leven, kan het soms moeilijk zijn om het licht te laten branden. Wat is het toch ontzettend mooi om te zien dat in het nieuwe leven dit licht zo aanwezig is. Ik ben erg dankbaar dat mijn dochter mij dit licht laat zien en aan mij doorgeeft.

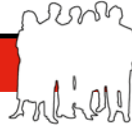
Vervolg van pag. 6

Jeruzalem in de organisatie Sabeel. In 2009 brachten zij het Kairosdocument uit, waarin zij op basis van hun interpretatie van bijbelteksten deze 'landtheologie' verwerpen. Kairos-Sabeel is de Nederlandse steungroep van Sabeel in Jeruzalem.

Samen

"Al deze organisaties willen hoop houden en niet opgeven, hoe moeilijk dat ook is. Het perspectief op een levensvatbare eigen Palestijnse staat en op volwaardig burgerschap wordt weliswaar steeds kleiner, maar mede door de steun uit allerlei landen gaat het werk door. Hoop is blijkbaar een kwestie van samen doen."

Ineke Ludikhuizen

Korte kennismaking nieuwe secretaris

Mijn naam is Mattie van der Slikke en ik woon in Maarssenbroek. Op 1 februari 2020 ben ik begonnen als secretaris van de kerkenraad. Dit is nog officieus, officieel wordt het na 16 april. In de ALV van 16 april a.s. word ik voorgedragen als secretaris. (Al is het in deze onzekere tijden met Corona-virus nog niet zeker of de ALV door kan gaan op 16 april. Mocht dat niet zo zijn dan wordt dit tijdig bekend gemaakt.)

Sinds 5 jaar ben ik met pensioen. Deze taak als secretaris is een nieuwe uitdaging. Ik was activiteitenbegeleider in een verpleeghuis. Daarvoor heb ik wel een kantoorbaan gehad, maar de computer was toen nog niet zo in beeld. Het is fijn dat Hans Kapteijn nog taken op zich neemt, zoals de ledenadministratie.

Graag houd ik tijd over om met muziek be-

zig te zijn, zoals zingen in de cantorij. Ook wandelen is een liefhebberij, zowel een ommetje vanuit huis naar landgoed Haarzuilens als lange afstandswandelingen. Ik hoop een aantal jaren deze taak als secretaris uit te mogen voeren.

Mededelingen

@ Allereerst hebben we geprobeerd om in de tijd van maatregelen om het coronavirus in te dammen, als kerkenraad de juiste beslissingen te nemen en daarover goed te communiceren. Laten we hopen dat de situatie overzichtelijker is als deze Geertebrief verschijnt.

@ Ds. Florus Kruyne hoopt in het voorjaar van 2021 met emeritaat te gaan. Een nieuwe levensfase voor hem, wat we hem van harte gunnen na een werkzaam leven in dienst van kerk en gezondheidszorg. Maar dit betekent ook dat er dan binnen de Remonstrantse Gemeente Utrecht een predikantsvacature ontstaat. Reden voor de kerkenraad om daarover in 2020 na te denken.

We hebben nu eerst een procesvoorstel besproken om straks een goed besluit te kunnen nemen.

@ We hebben het gehad over de gang van zaken bij uitvaarten. Er is behoefte om meer in kaart te brengen dan er nu is.

@ Ds. Alleke Wieringa is dit jaar 25 jaar Remonstrants predikant. In de dienst van 21 juni willen we dit feestelijk gedenken.

@ De zolder van de kerk wordt momenteel opgeruimd door Cor Stolk, Adri Onnekink, Hans Kapteijn en Wim Edelman. Dit alles in het kader van brandgevaar. Na de opruiming wordt de zolder professioneel gestofzuigd door een bedrijf.

Mattie van der Slikke, (beoogd) secretaris

In vuur en vlam. Schrijft u mee?!

Het volgend nummer van de Geertebrief verschijnt kort voor Pinksteren. Als thema kozen we *In vuur en vlam*. We proberen weer een aantal mensen uit ons midden te spreken over de vraag wat dit thema voor hen betekent. Ook al zal dat misschien op een andere manier plaatsvinden dan we gewend zijn. Maar de digitale communicatiemiddelen bieden een scala van mogelijkheden.

In de vorige Geertebrief vroegen we u om mee te schrijven over het thema *Hoop doet leven*. Zoals u nu kunt lezen heeft een aantal mensen daar gehoor aan gegeven en een aantal mooie en ontroerende bespiegelingen ingezonden.

Nu nodigen wij alle Geertebrief-lezers uit om mee te schrijven over het Pinkstertema *In vuur en vlam*.

Uiterlijk maandag 4 mei ontvangen we graag uw geschreven tekst in maximaal 200 woorden.

Dat kan per mail aan:
redactie@geertekerk.nl

Mariet van der Schans

Op 6 maart is rustig overleden, in het bijzijn van een van haar zoons, Maria Geertruida van der Schans, roepnaam Mariet. Zij woonde lange tijd in Zeist en Driebergen en was nog niet zo lang geleden naar Leersum verhuisd.

Sinds 1975 was Mariet verbonden met de Remonstrantse Gemeente Utrecht. Ds. Heine Siebrand heeft haar in haar actieve jaren meegemaakt. Hij vertelt over Mariet dat hij haar heeft ervaren als een zeer trouw, liefdevol en toegewijd lid van de bijbelkring in Zeist: "Met zachte en bedachtzame stem had zij een bescheiden maar intelligente inbreng in de kring. Ze vroeg weinig aandacht, maar was zeer betrokken en sociaal. Haar zachte stem en aandacht voor anderen deed eenieder goed."

Toen we haar gedachten in de bijeenkomst in de Aula van de Nieuwe Algemene Begraafplaats in Driebergen hebben we I Corinthiërs 13: 1-13 gelezen. Een loflied van Paulus op de liefde. Kort en krachtig zegt hij dat je wel ontzettend goed in iets kan zijn, maar als je dat niet met liefde doet, dan stelt het geen snars voor. En heeft het geen enkele uitwerking. Wat hij met liefde bedoelt beschrijft hij daarna – want liefde heeft zoveel gestalten. Voor Paulus heeft zij te maken met geduld, een ander wat gunnen, en nuchter en standvastig blijven. Een wijze en door het leven getekende liefde.

Liefde is voor mensen- en dierenkinderen noodzakelijk om te kunnen groeien. Liefde is kwetsbaar, want makkelijk gedeukt, beschaamd, of beschadigd. Liefde is sterk, want ze zoekt altijd het licht op, zoekt naar verbondenheid ondanks de grote afstand. En zo zijn er nog zoveel meer sporen en gestalten van liefde te ontdekken in een mensenleven.

Liefde is in het leven van Mariet een thema geweest, ook het ontbreken daarvan en de inhaalslag die ze moest maken om dit op te vangen. Het heeft haar zeer gedaan, het heeft haar uitgedaagd om op zoek te gaan, ze heeft zich met deelaspecten verzoend

of ze heeft er een houding in gevonden. Ze heeft verloren en gewonnen; ze heeft zich niet klein laten krijgen. Ze heeft genoten waar mogelijk en ze heeft moeten overleven daar waar het soms onmogelijk scheen. Ze heeft liefde doorgegeven op haar eigen, soms wat hoekige, wijze.

Paulus eindigt zijn lied over de liefde met: "Nu echter blijven geloof, hoop en liefde, de grote drie; maar de liefde is de grootste."

In Mariets papieren vonden we een gedicht van Charles Péguy. Hij laat God als het ware hardop filosoferen over geloof, hoop en liefde. Uiteindelijk trekt deze dichter de conclusie dat het grootse wonder toch echt de hoop is.

Maar wat me verwondert, zegt God, is de hoop.

Daar ben ik van ondersteboven.

De mensen zien toch hoe het er in de wereld vandaag toegaat

en toch geloven ze

dat het morgen allemaal beter zal gaan.

Wat een wonder is er niet voor nodig

dat zij dat kleine hoopje hoop nooit als overbodig ervaren

maar met voorzichtige gebaren

in hun hand en in hun hart bewaren,

een vlammetje dat keer op keer weer wankelt

en dreigt neer te slaan

maar altijd weer weet op te staan,

en nooit wil doven.

(Uit Charles Péguy, De kleine hoop)

We hebben samen de hoop uitgesproken dat Mariet, nu mag uitrusten, mag bijkomen en mag thuishoeren in een liefde en in een vrede waar we hier enkel nog van kunnen dromen.

Alleke Wieringa

Hermine Maartje Brosi-Pols

Hermine Brosi was misschien wel het allertalantst lid van de hele Geertekerk. 77 jaar geleden, middenin de oorlog, werd zij aangenomen als lid door ds. Luca in de Remonstrantse Kerk in Vlaardingen. Zij was toen 19 jaar oud.

Hermine had al een veelbewogen leven achter de rug. Haar moeder overleed toen zij slechts 9 jaar was. Zeven jaar later verloor zij haar vader, die als stoker aan boord van een loodsboot met zijn schip op een mijn voer in de Nieuwe Waterweg. Zo werd zij wees, slechts 16 jaar oud. Ze vond onderdak in het weeshuis van Vlaardingen, waar ook veel familie van moederszijde woonde. Zij waren remonstrants en de remonstrantse kerk was voor Hermine nauw verbonden met de waarden van haar familie. Haar belijdenis én het briefje met de aannemingstekst van ds. Luca heeft Hermine altijd bewaard.

Hermine ging werken en kwam uiteindelijk terecht bij Galeries Modernes in Utrecht. Daar leerde zij haar man, Ton Brosi, kennen. Samen waren zij betrokken bij de Geertekerk. Ze kregen twee dochters. Helaas overleed haar man vroeg, maar via de gemeente kwam Hermine in contact met Martin van Buuren. Met hem heeft ze nog goede jaren gekend waarin zij vele reizen ondernamen.

De laatste jaren waren moeilijk. Hermine's geheugen raakte aangetast en zij voelde zich niet thuis in het verpleeghuis waar zij woonde. Op 11 maart overleed zij, 96 jaar oud.

Marthe de Vries

Een eigen geluid over vastentijd

Aan het begin van de veertigdagentijd vroegen we aan een aantal mensen hoe zij invulling gingen geven aan deze tijd.

Willem Sprenger

Op de vraag of ik iets aan de vastentijd doe antwoordde ik gekscherend: "Eten of drinken laten staan gaat mij te gemakkelijk af. Ik ga me veertig dagen aan niemand ergeren, ik ga me alleen nog maar verwonderen!"

Thuisgekomen overdacht ik mijn vastenactie. Veertig dagen mens-erger-je-nieten leek me niet zo'n zware opgave, maar misschien wel wat saai. Als ik me niet zou ergeren aan anderen, zou me dat alleen maar opluchten. Wie goed doet, goed ontmoet, ik zou alleen maar opgewekte mensen om mij heen zien. Wie zich niet verbaast maar verwondert, wordt geen 80 maar 100! Of toch niet? Zou ik ook niet meer verantwoordigd mogen zijn over hufterig gedrag op straat? Of over de prutsers die ons land of onze stad besturen? En zou ik me niet meer voor het hoofd mogen slaan als ikzelf weer eens in de fout zou gaan?

Omdat ik in deze periode al vaak genoeg de passies van Matthäus en Johannes hoor, ging ik te rade bij het evangelie van Didymos Judas Thomas, de 'dubbelhoofdige', de 'tweelingbroer', de alter ego van Christus, of de weifelmoedige – dat laatste past wel bij mij.

In vers 6 lees ik – in een combinatie van twee vertalingen: Zijn leerlingen vroegen hem [...]: Hoe wilt u dat wij vasten? [...] En welk voedsel moeten wij ons onthouden? Jezus antwoordde: Vertel geen leugens en doe niet wat je haat, want alles zal aan het licht komen [...]. En in vers 14: Jezus zei:

Als jullie vasten, zullen jullie zonde voor jezelf voortbrengen [...] En wanneer jullie naar een land gaan en door de streken lopen en wanneer men jullie ontvangt, eet dan wat jullie wordt voorgezet [...] Want wat je mond binnengaat zal je niet onrein maken, maar wat je mond uitgaat, dat maakt je onrein.

Verder lezen dus! Het Thomas evangelie bestaat uit 114 verzen. Vanaf Aswoensdag verwonderde ik mij elke dag over drie verzen – met een glaasje wijn erbij!

Dicky Brouwer

Deze periode kenmerkt zich voor mij door drie dingen: verstillings, inkeer en vasten. Verstillings zoek ik altijd, maar in deze periode meer dan anders. Ik ben meer alleen en stil. Elk jaar doe ik mee met de 'Ignatiaanse oefeningen'. Dat is voor mij een goede manier om inkeer te beoefenen. In de vastentijd krijg je (digitaal) elke dag een tekst en wat vragen die je helpen om daarover te mediteren. Er doen vijftienduizend mensen mee, zodat je je - ook al doe je de oefeningen in je eentje - niet alleen voelt, maar gedragen door veel mensen.

In deze periode vast ik door geen alcohol te drinken en niet te snoepen, behalve op zondag. En ik vast ook als het gaat om het gebruik van (nieuws)apps. Die open ik maar eenmaal per dag.

Op deze manier vind ik meer ruimte in mijzelf voor het goddelijke, voor de geestelijke weg.

Marjan Ypma

Dit is wat mij betreft de mooiste periode van het jaar. Al heel lang heb ik de gewoonte om in de veertigdagentijd drie keer de Matthäus Passion te beluisteren met het tekstboekje erbij. Ik doe dat twee keer thuis en een keer bij een uitvoering elders. Dat is een mooie manier om te mediteren met tekst en muziek. Daarnaast doe ik, samen met Dicky en onze goede vriendin Rika een soort bibliodrama. We kiezen voor Aswoensdag ieder een persoon uit het lijdensverhaal waarmee we ons veertig dagen gaan verbinden. We lezen teksten en luisteren naar muziek over deze persoon. We vragen ons af waarom we deze persoon kozen en wat zij of hij betekent voor ons leven. Vooraf en tot slot bespreken we dit ook samen. Ik vind het bijzonder verrijkend om te doen.

Mijn vasten ziet er hetzelfde uit als dat van Dicky. Het is niet altijd makkelijk om elke dag weer op te brengen. Daar is discipline voor nodig. Daarom heb ik geleerd om ook na te denken over iets om juist wel te doen in deze periode, iets waar je jezelf een plezier mee doet. Bijvoorbeeld elke week bloemen kopen voor jezelf.

Diaconale Geluiden en collectes

Spotlichtproject

Herinnert u zich nog het Spotlichtproject van de vorige keer? Ja, kamers met aandacht! Intussen maakt zelfs de sterreclame op de televisie ons er opmerkzaam op! Goed toch? En hopelijk voor ons allemaal een extra aanzet om er nog eens aandacht aan te besteden!

<https://www.singelzicht.nl/actueel/kamers-met-aandacht/>

Ons Spotlichtproject is deze keer Kiran Namaste in Nepal, aangedragen door ons gemeentelid Els Kuulkers. Haar vriendin let Schilder runt daar met haar staf een huis voor alleenstaande Nepalese moeders en hun kinderen. Gedurende een periode van drie à vier jaar kunnen de vrouwen vanuit het Kiran Namaste Huis aan hun toekomst werken. Kiran Namaste draagt in die tijd samen met hen de zorg voor de kinderen, waaronder de schoolgang! De moeders leren zo hun eigen geld te verdienen met het naaien van bijvoorbeeld lakenzakken, schooluniformen en T-shirts, in het eigen atelier. Sommige vrouwen werken in de huishouding, als schoonmaakster of in een restaurant. Uitgangspunt is dat alle vrouwen door werk eigen inkomsten verwerven. Zie ook www.kiran-namaste.nl.

let wil graag t.z.t. in een presentatie informatie geven over het werk van Kiran Namaste. Dit project gaan we drie jaar steunen, telkens met € 750,-.

Afscheid Constant Henkel

In onze vergadering van 2 april neemt Constant Henkel afscheid als lid van de diaconie. Wij zijn hem zeer erkentelijk voor zijn jarenlange penningmeesterschap.

Door ziekte moest hij enige tijd verstek laten gaan, maar hij is teruggekomen met zijn oude gedrevenheid en inspirerende bijdragen. Zo heeft hij samen met Mary de criteria om voor steun van de diaconie in aanmerking te komen geactualiseerd. In de ledenvergadering zullen ze u worden aangeboden. Daarnaast heeft hij ons op het spoor gezet van geweldloze communicatie.

Vacatures Diaconale Commissie

Door het vertrek van Constant ontstaat een vacature. Per 1 oktober raken de functies van voorzitter en kerkenraadslid eveneens vacant! Wie voelt zich geroepen om één van deze functies te gaan vervullen? Het is zelfs mogelijk om de functies van voorzitter en kerkenraadslid in één persoon te vervullen (maar dat is dus niet nodig). De afgelopen 6 jaar hebben Evert Oudenes als KR-lid en Judith Fournier als voorzitter als duo in die functies prima samengewerkt. Via het mailadres van de diaconie kunt u informatie krijgen over de vacatures: diaconie@geertekerk.nl

Workshop 'Problemen over geld? Praten helpt'

Op 16 april zullen enkele diaconie-leden bovenstaande workshop volgen. Deze wordt ons aangeboden door de gemeente en de stichting Schuldhulpmaatje. Waar gaat het over? Schulden, betalingsachterstanden, armoede, geldzorgen... Veel inwoners van Utrecht worstelen ermee. En de gevolgen zijn groot. Maar gevoelens van schaamte staan vaak in de weg om ze met professionals of vrijwilligers te bespreken en hulp te zoeken.

Opbrengst collecte

De collecte van 1 maart, bestemd voor de Dipaliya Women's Association Ghana, heeft ruim € 350,- opgebracht. In het aansluitende Geertecafé waar Alain Volz vertelde over het ontstaan van de stichting en de fabricage van de Shea Butter, heeft hij onder de be-

langstellenden aardig wat potjes Shea Butter kunnen verkopen. Voor meer informatie google op Dipaliya Women's Association.

Komende collectes

Op 12 april, Pasen, collecteren we voor INLIA, Internationaal Netwerk van Lokale Initiatieven met Asielzoekers. INLIA kiest partij voor vluchtelingen en asielzoekers in nood. INLIA biedt noodhulp aan asielzoekers, stelt kritische vragen bij rechterlijke uitspraken en dringt aan op humaan overheidsbeleid.

Op <https://www.inlia.nl/nl/kopij-voor-het-kerkblad> vindt u persoonlijke verhalen over het werk van INLIA.

Op 3 mei is de collecte bestemd voor de Stichting Oekraïne Kiev Utrecht, voor het in 2004 door Bogdan Bashtovy in Kiev opgerichte centrum dat steun geeft aan jongeren met een beperking, die na een leven in een kindertehuis een zelfstandig bestaan moeten opbouwen. Het sociale netwerk dat tussen de jongeren onderling is ontstaan, is minstens zo belangrijk als de hulp zelf. Op de website vindt u het laatste nieuws: <https://oeku.wordpress.com>. Lies van Weezel zal de collecte toelichten.

In deze crisistijd rond het coronavirus, waarin kerkdiensten zijn gecancelled, is het altijd mogelijk uw bijdragen op de bankrekening van de Diaconie te storten: NL87INGB0000119801, op naam van Penningmeester Diaconale Commissie RGU.

De diaconie wenst u ondanks alles een gezegend Pasen!

Judith Fournier-Moesman

Agenda

De beperkende maatregelen in verband met het coronavirus gelden tot 1 juni. Onderstaande bijeenkomsten kunnen daardoor allemaal niet doorgaan. Alle informatie over afgelastingen is te vinden op: <https://utrecht.remonstranten.nl>

April (vanaf 7 april)

di 7 april - Bijbelkring Vechtstreek, over Handelingen, o.l.v. ds. Marthe de Vries, 10.00 - 11.30 uur, locatie wisselt, inlichtingen en opgave bij Mattie van der Slikke

di 14 april - High tea, luchtige bijeenkomsten rond een filosofische, literaire of spirituele tekst, o.l.v. ds. Heine Siebrand, 15.30 - 16.45 uur, Geertekerk, opgave bij Marian van Leeuwen

di 14 april - Oriëntatiecursus - Geloven begint bij jou. Maar wat begint er dan? En wat zijn nu de remonstranten? De Oriëntatiegroep geeft je de gelegenheid daarachter te komen. En met anderen na te denken over je eigen inspiratiebronnen, geloof en levensbeschouwing. Enkele thema's: veranderend godsbesef, multiple religious belonging, wie was Jezus? En wat is een geloofsgemeenschap? Ook komt de vraag aan de orde of je zelf vriend of lid van de remonstranten wilt worden. O.l.v. ds. Marthe de Vries, 20.00 - 22.00 uur, Geertekerk, inlichtingen en opgave: ergu@geertekerk.nl t.a.v. Marthe de Vries

za 18 april - Vrouwen-event 'La leven!' Een heus vrouwen-event vanuit De Leven Utrecht én De Leven Ede. Wat een feest! Programma volgt. Begin: 15.00 uur, Geertekerk

ma 20 april - Dansmeditatie, o.l.v. Nelen van Doorn, 10.00 - 11.30 uur, Geertekerk, inlichtingen en opgave bij Nelen van Doorn

ma 20 april - Introductiecursus Jungiaans denken en werken. Volgens Carl Gustav Jung, mede-grondlegger van de dieptepsychologie, neemt het onbewuste van de mens een centrale plaats in. Theorie over en toe-

passing van de Jungiaanse manier van denken en werken gaan bij deze cursus hand in hand. Er wordt onder meer gewerkt met teksten uit de Bergrede. O.l.v. Marijke Kools, 19.30 - 22.00 uur, Geertekerk. Opgave bij Marijke Kools

di 21 april - Bijbelkring Zeist, o.l.v. ds. Marthe de Vries, begin: 14.00 uur, Recreatiezaal van De Oldenborgh, Arnhemse Boevenweg 16, Zeist, inlichtingen en opgave bij Ellen Renia

di 21 april - Oriëntatiecursus. Zie bij di 14 april

di 21 april - Opstaan is in beweging komen. We lezen verhalen rond Pasen en verbinden die aan ons eigen leven. In het verhaal van de opstanding komt alles in beweging: de vrouwen, de 'engelen', de tuinman, de leerlingen, de steen en het licht. Kunnen wij geïnspireerd door de oude verhalen in beweging komen? 20.00 - 22.00 uur, Gerrit Rietveldhof 15, Utrecht, o.l.v. Irene Kool, opgave bij Marian van Leeuwen

Mei

ma 4 mei - Dansmeditatie. Zie bij 20 april

ma 11 mei - wo 13 mei - Retraite voor mannen en vrouwen - De waardigheid van de mens. We staan stil bij de oneindige waarde van de mens als beeld van God. Bij wat daarmee in strijd is, heel dichtbij en verder af. Wat het geloof in die waarde van ons vraagt. Met het oog daarop bezinnen we ons ook op wat Bijbelverhalen ons te vertellen hebben. In de Hoorneboeg, begin 11 mei om 17.00 uur. O.l.v. Johan Goud en Foeke Knoppers, opgave bij Landelijk Bureau

di 12 mei - Bijbelkring Vechtstreek. Zie bij di 7 april

ma 18 mei - Dansmeditatie. Zie bij ma 20 april

di 19 mei - Bijbelkring Zeist. Zie bij di 21 april

Vervolg van pag. 8

kerken toe, bijvoorbeeld naar de Domkerk. En soms laten mensen zich dopen.

Wieke vertelt over een ex-dakloze die op een zolderkamertje woont. Hij liep in het park en vond daar een Afrikaanse vrouw die met haar kind van 3 jaar in het park bivakkeerde. Hij nam haar mee naar zijn zolderkamertje en na een paar dagen heeft hij haar naar de inloop van het Straatpastoraat in de Jacobikerk gebracht. Hij zei: 'Daar weten ze het wel.' Dus mensen weten de kerk te vinden.

"Als je luistert, kun je inhaken en dat gaat soms over geloof in God. Maar vanuit het Straatpastoraat evangeliseer ik niet. Ik getuig van de hoop die in me is. Ik probeer 't dóór te leven. Grote woorden als barmhartigheid en vertrouwen, vergeving en verzoening, daar praat je niet in eerste instantie over, maar dat probeer je te dóen. Er zijn wel vaste momenten waarop we duidelijk maken wat ons beweegt: bij het zingen van het Onze Vader voor de brunch bij de inloop, bij de kleine liturgie van de maandelijkse Tafel van 12 en bij de vieringen van het Straatpastoraat in de Domkerk."

Drive

Wat is je 'drive' om dit werk te doen en hoe wordt jouw eigen bron van hoop aangevuld?

"Ik geloof uiteindelijk dat ieder mens wel een bron van hoop heeft, ook al is die soms heel erg onder de zool verstoppt. Samen op zoek gaan naar de bron van hoop is onderdeel van mijn drive.

Mijn eigen bron wordt aangevuld door het verbonden zijn met de kerken. En de veerkracht, liefde, hoop en vertrouwen die ik vind bij onze vrienden van de straat. Voor mij zijn dit tekenen van Gods aanwezigheid."

Marie Anne Dekker

Wijkorganisatie

Kijk op de wijk

In maart vond de jaarlijkse bijeenkomst voor de centraal-contactleden plaats. Anders dan de bijeenkomst voor alle contactleden, die in het najaar wordt gehouden en altijd een thema heeft, is het voor de centraal-contactleden belangrijk van elkaar te horen wat er in de wijken/regio's gebeurt. Het agendapunt 'Hoe verloopt het contactwerk' neemt dan ook de meeste tijd in beslag. Het is opvallend hoe verschillend de wijken/regio's zijn wat betreft de activiteiten die er plaatsvinden, maar ook in de werkwijze. Dat is misschien de reden dat deze bijeenkomsten inspirerend worden gevonden, er vindt een soort kruisbestuiving plaats. Ook deze keer was het weer een geanimeerde bijeenkomst, mede dankzij de aanwezigheid van de betrokken predikant, Alleke. Vooruitkijkend naar de wijk-/regio-avonden 2020 wordt het wenselijk gevonden dat er weer een lijst met namen en adresgegevens van wijk-/regiogenoten beschikbaar zal zijn,

zoals vóór de invoering van de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) het geval was. Om dat te realiseren zullen alle leden en vrienden van de RGU een verzoek ontvangen om aan te geven of zij bezwaar hebben tegen vermelding van hun gegevens op een dergelijke lijst.

*Namens de Stuurgroep Wijkorganisatie,
Tiny de Boer*

Oproep

Het Vrije lied 2020

In 2020 kun je voor de tweede keer teksten inleveren voor Het Vrije Lied! Na het succes van de eerste editie kon een vervolg natuurlijk niet uitblijven. Het principe blijft hetzelfde: de jury zal uit alle ingezonden teksten er twintig kiezen. Tien componisten kiezen daar weer elk een tekst uit om op muziek te zetten. De tien liederen en tien overgebleven teksten vormen samen de bundel 'Het vrije lied 2020'. De opdracht van vorig jaar, 'schrijf een lied', gaf sommige auteurs net wat te weinig hou-

vast. Daarom kun je dit jaar ook kiezen uit verschillende opdrachten. De opdrachten en de spelregels vind je op www.hetvrijelielied.nl. Je kunt je tekst inleveren t/m 15 april. Kun je ook wat winnen? Jazeker, de juryprijs is € 500, de publieksprijs € 250.

Adressen en colofon

Remonstrantse Gemeente Utrecht
Geertekerk, Geertekerkhof 23
3511 XC Utrecht
E: rgu@geertekerk.nl
website: www.geertekerk.nl
banknr. NL36 TRIO 0379 5217 84
t.n.v. Remonstrantse Gemeente Utrecht
Kerkelijk bureau in de Geertekerk
T: 030-2340198

Predikanten

Ds. F. Kruyne
Arie van den Heuvelstraat 29,
3981 CT Bunnik
E: fkruyne@planet.nl
T: 030-2368873
tel. spreekuur: wo. do. vr. 18.00 – 19.00 u.

Mw. Ds. A.L. Wieringa

Distelvlinderberm 56, 3994 WT Houten
E: alwieringa@icloud.com
T: 030-2882908
tel. spreekuur: di. wo. do. 17.00 – 18.00 u.

Mw. Ds. M.F. de Vries

Twijnderslaan 36, 2012 BJ Haarlem
E: marthedevries@dds.nl
T: 06-22325913 (voor contact graag
de voicemail inspreken)

Vertrouwenscontactpersonen

E: vertrouwenscontactpersonen@geertekerk.nl
Marieke Fonk T: 06-40845708
Piet van Leeuwen T: 06-10126466

Diaconale Commissie

Mary Kuiper
E: diaconie@geertekerk.nl
banknr. NL87 INGB 0000 1198 01
t.n.v. Penningmeester Diaconale
Commissie RGU

Redactie Geertebrief

Barbara Schouten, Gerard van den Berg, Ineke Ludikhuize, Kjeld Rinsma, Marie Anne Dekker Eindredactie:
Trudy Schreuder Goedheijt
E: redactie@geertekerk.nl
Geertekerkhof 23, 3511 XC Utrecht
Lay-Out: Pixels and Pencils, Houten

De volgende Geertebrief verschijnt 23 mei 2020. Kopij inleveren uiterlijk op **maandag 4 mei 2020** vóór 12.00 uur.

Kerkdiensten

Vanwege de coronamaatregelen zullen de kerkdiensten in elk geval tot 1 juni digitaal worden verzorgd.

Op www.utrecht.remonstranten.nl vindt u de actuele informatie daarover en de link naar radio en podcast.

Remonstrantse Gemeente Utrecht
Geertekerk, Geertekerkhof 23

Aanvang: 10.30 uur, tenzij anders vermeld

5 apr Palmzondag, ds. Florus Kruyne

9 apr **Witte Donderdag**, ds. Alleke Wieringa, dienst van Woord en Tafel aanvang. 19.30 uur.

10 apr **Goede Vrijdag**, ds. Florus Kruyne, en ds. Alleke Wieringa aanvang 19.30 uur.

12 apr **Pasen**, ds. Marthe de Vries en ds. Alleke Wieringa, via de website remonstranten.org

19 apr ds. Alleke Wieringa

06 apr ds. Marthe de Vries

03 mei ds. Florus Kruyne

10 mei ds. Marthe de Vries, dienst van Woord en Tafel

17 mei dr. Hans Dirk Hoogstraten

24 mei dr. Heine Siebrand

31 mei Pinksteren, ds. Alleke Wieringa en ds. Marthe de Vries

Remonstrantse werkgroep

West-Betuwe

RK Sint Suitbertuskerk, Stationsweg 9, Geldermalsen

Digitaal, samen met de Geertekerk.

Vers voor de nakende lente van 2020

Lente

I

*Onvoorstelbaar
 Hoe in twee weken
 De wereld kan veranderen
 En wij in verwarring
 Naar buiten kijken
 Overspoeld door feiten
 Waar we achteraan lopen
 Zonder te weten waarheen
 Hoe goed wij ook door de jaren heen
 Hebben geleerd
 De kop in het zand te steken
 Zelfs ondergronds
 Dringt het nieuws door
 En worden wij
 Wakker geschud
 Door stilte
 Stilte In de beelden
 Waar we naar kijken
 Met andere ogen
 Die weer moeten leren zien*

II

*Totzover
 Het begin van deze lente
 Die ons voorkomt
 Als het eind der tijden
 De rest van het leven
 Om ons heen
 Fluit er op los
 Komt uit de knop
 En bloeit open
 Vogels leggen eieren
 Met een optimisme
 Die ons vreemd is
 De magnolia
 Is gezegend
 Ze kan de krant
 Niet lezen
 En de schaduw van een zwaluw
 Stijgt boven zichzelf uit
 En vliegt
 De zomer tegemoet*

III

*Maar de nachten
 Zijn zo stil in de stad
 De straten hebben hun stem verloren
 Wat anders kunnen wij
 Dan blijven dromen
 Van een overwinning
 Op een tegenstander
 Die onzichtbaar is
 Maar eerst afstand nemen
 Van alles
 Om te weten
 Wat je mist
 Als het er niet meer is*

*Dat is misschien
 Wat wij weer moeten leren
 Een nieuwe tijd ontdekken
 Door ons
 In onszelf te keren*

Stef Bos

